

[Vesterager.]

gælder for Sønderjylland. (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Og det stemmer De for!). Nej, det stemmer jeg ikke for. (*Undervisningsministeren*: Det gjorde dog Deres Meningsfæller i Landstinget!). Ja, jeg stemmer ikke for de fire forskellige Ordninger, Hr. Minister. (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Men for den sønderjydske). Det har jeg da til gode endnu, jeg har da ikke stemt endnu; selvfølgelig er jeg klar over, at det gaar med Iltogsfart, og at der ikke er lang Tid til at betænke sig, men jeg maa da have Lov til at sove paa det en Nat endnu, inden jeg stemmer for Lovforslagets endelige Vedtagelse. Er det saa klart, at der kun er eet at gøre, nemlig at stemme hurtigst muligt, saa er Folketinget underkastet et rent og skært Diktatur, og saa kan man lige saa godt indstille hele Forretningen her; saa er det hele afgjort uidentings, og det er uden fjerneste Betydning, hvad man gør her.

Jeg er villig til at gaa ind i en Forhandling for at finde en bedre Ordning, for jeg maa sige, der er mange Bestemmelser her, som trænger til at efterses, baade af rent praktiske og ogsaa af principielle Grunde. Jeg tror ikke, det vil blive til Ære for dette høje Ting uden videre at gennemføre dette Lovforslag uden at gennemse det ordentligt og prøve de forskellige Paragraffer. Men jeg skal anbefale det til Behandling paa sædvanlig Vis og ønsker det henvist til et Udvalg. Saa kan vi se paa det og prøve, hvad der kan komme ud af det. Jeg kan ikke tænke mig, at man her i Folketinget, hvor hverken det hele eller det halve Ting har haft Lejlighed til at gennemse Lovforslaget, uden videre kan stemme for et saa vigtigt Lovforslag, der griber ind i hele vort Folkeliv og Folkeopdragelse, og det i en Tid, hvor vi trænger til at samle alle gode Kræfter om Folkeopdragelsen. Der er saamænd, som den højtærede Undervisningsminister frygter, Kræfter nok af anden Art i Bevægelse, og derfor var der god Grund til at prøve paa at samle i Stedet for at splitte dem, der gerne vil være med til at opdrage.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmusen: Det ærede Medlem Hr. Vesterager er fuldstændig vild paa Kareten med Hensyn til Minister Appel.

Det ærede Medlem holder saa meget af de Tanker, der kommer frem i Taler. Ja, men jeg citerede jo netop en Udtalelse af den daværende Minister Appel, og det fremgik af dette Citat, som jeg ikke skal gentage, at Ministeren havde betragtet Gejstlighedens Nærværelse i Skolekommission og Skoledirektion som en Overgangsbestemmelse, hvorefter han sagde, at han kunde tiltræde Udvalgets Forslag. Det var altsaa Ministerens Tanke, og det er aldeles forkert, at han blev tvunget ved en Afstemning. Nej, først efter at Ministeren havde erklæret at kunne modtage Ændringsforslaget, stemte man, og Venstre satte ved sin Afstemning den Gang baade Præsten ud af Skolekommissionen som født Medlem og Provsten ud af Skoledirektionen som født Medlem. Det er Tanker, som Venstre havde den Gang, og Tanker, som Venstres Minister fuldstændig billigede.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Vesterager har Ordet for en kort Bemærkning.

Vesterager: Naar Ministeren har sagt, at det var noget, der skulde gælde foreløbig, at det skulde være tidsbegrænset, kan jeg dog ikke tænke mig, at det skulde være Meningen, at det kun skulde gælde mellem første og anden Behandling af Lovforslaget. Det maa vel, naar han fremsatte sit Forslag, være Meningen, at det skulde føres ud i Livet og gælde en Tid. Det kan være, han mente, der kunde komme en Tid, da man ikke behøvede det mere.

Naar dernæst det ærede Medlem taler om Flertallet, vil jeg dertil sige: Jeg ved meget godt, at Flertallet stemte anderledes den Gang. Men jeg ved ogsaa, at Forslaget den Gang aldrig blev Lov. Jeg ved ogsaa, at der er sket en rivende Udvikling siden den Gang. Socialdemokraterne er indstillet paa at ændre deres Program i Henseende til hele Spørgsmaalet om Religionsundervisningen, og den højtærede Undervisningsminister har Gang paa Gang forsikret, at der maatte tages en særlig Stilling til det. Det kan man ikke gøre uden ogsaa at berøre det kirkelige Spørgsmaal, thi Kirke og Kristendom hører nu noget sammen. Jeg mener derfor, at det er ganske meningsløst at grave denne Flertalsafstemning op, som Venstre Gang paa Gang er gaaet imod siden og sidst gik imod, den Gang de afleverede deres Forslag herfra til Lands-